

נראה כי ההתלהבות הרבה מתפקיד עברה כבר ליושבי-ראש הוועדה-מנהל של רשות השידור, הפרופסור ראיין ירון. בשבועות האחרונים ממשע ירון לבוא ל-מישרדו, והוא גם נעדר פעמים רבות מישיבות הוועדה-מנהל. גם שישיתות שהוא עורך כשהוא אכן מופיע במישרד, ניכרת בדבריו של ירון עייפות מנושא רשות השידור.

אולם לא רק ירון התעייף מעבודתו. כמוהו גם חברים אחרים בוועדה-מנהל. בר-אחרונה החלו ישיבות הוועד מתקיימות עם מיספר חברים מצומצם ביותר ולישיבה האחרונה, שבת דנו בערוץ נוסף לסלוויזיה, הופיעו רק ארבעה מהברי הוועד.

הדובר יחפז

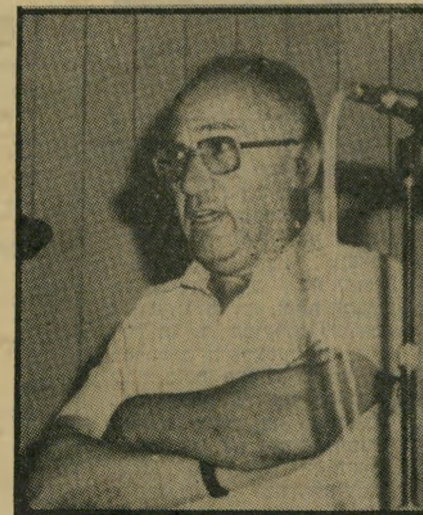
באחרונה התקבלה העברות בלישכת דובר רשות השידור שרה הרשמי, שקיבלה את תפקיד הממונה על דוברות הרדיו. הרשטיג התגלתה כדוברת מעולה, הציפה את העיתונאים בחומר טוב על הרדיו, דאגה שתוכניות הרדיו השונות יקבלו פירסום רב, הרבה מעל ומעבר למה שפורסם לפני שהיא קיבלה את העבודה.

אולם בימים הקרובים תיאלץ הרשטיג לעזוב סמנכ"ל רשות השידור, שלמה עבאדי, גילה כי הוא עובדת ללא תקן, והוא מסרב להמשיך לשלם את משכורתו. תחתיה רוצה עבאדי להציב פקידה ממחלקת החשבונות, אשר לה יש אומנם תקן אך אין לה כל ידע בדוברות או בנושאים עיתונותיים, המשכלתה עומדת על שתיים תיכון בלבד.

נראה כי צעד זה של עבאדי הוא תקש ששבר את גב הגמל והגדיש את הסאה אצל דובר רשות השידור, משה עמירב. עמירב עומד להתפטר מתפקידו, משום ש-לדבריו "לא נותנים כאן לעבוד", הוא כבר מחפש עבודה מחוץ לרשות השידור.

סלחורס

בטלתורס של השבוע שעבר נפלה טעות. נכתב שם כי מנכ"ל רשות השידור יצחק ליבני זמנהל מתלקת התחשות חיים יבין, עומדים לנסוע בחדש ינואר ליוון.

יושבי-ראש ירון ומאס

הדבר אינו נכון. אך השניים אכן נוסעים: ליבני עומד לצאת לטהראן, ואילו יבין ל- כמה מארצות אירופה. השעות נבעה מכך שאומנם היתה הזמנה ביוון, אולם יבין לא נסע לשם כיוון שרצה לשהות בארץ בתי-קופת דינמי קמפ-דייוויד וכל מה שבא לאחר-מכן.

הפרופסור נשלח הביחה

הסנקציות של הטכנאים ממשיות לפי גוץ בשידורים, למרות ושהטכנאים הסכימו להעביר את השידור הישיר מהכנסת, שנמי שך זמן רב אחרי חצות.

שואה שנייה

מי זוכר היום את השואה הארמנית? כך אמר היטר בשנת 1937, כשהחל חושב במושגים של המדת העם היהודי כולו. מישפט זה משמש פתיחה לסרט אמריקאי ששמו The Armenian Case, סרט שמומן על-ידי העדה הארמנית בארה"ב והמתעד את השואה של שנת 1915, שבה הושמדו כמיליון ארמנים בפרעות שערכו בהם התורכים והכורדים.

העולם שכה, כפי שהוא עלול לשכוח את השואה היהודית, אולם נראה בעליל שלפחות שני הצדדים הנוגעים בדבר - הארמנים והתורכים, ממאנים לשכוח.

בשביל הארמנים, כל חג הוא עליה להעלאת זכר הטבח של שנת 1915, ובייחוד ה-24 באפריל, הוא יום השואה שלהם. התורכים, מאידך, היו רוצים אולי, אך גם הם כנראה אינם מסוגלים לשכוח. לכן די ברמז הקל ביותר, כדי להקפיצם לעמדת התגוננות.

כך קורה בימים אלה, שסרט שנעשה על העדה הארמנית בירושלים מוציא את התורכים מכליהם והם לוחצים, דרך מישרד החוץ הישראלי, על רשות השידור לאסור את שידורו של הסרט בטלוויזיה.

מי שמופתע מהסערה המתחוללת כאמצעי התקשורת סביב הנושא, הוא במאי הסרט אמנון רובינשטיין שאינו אפילו קרוב-מישפה של הפרופסור-הח"כ הנושא שם זה.

לגביו, כל עניין ההתנגדות לסרט נראה כבדיחה שהחלה לקחת את עצמה ברצינות גדולה מדי. "העניין מצחיק", הוא אומר. "עד היום ניראה לי שאם היו מראים את הסרט בטלוויזיה בלי כל

במאי רובינשטיין הפכו את השואה -

חברי ועד פאפו - לדבר מצחק

הרעש, הוא היה נשכח כמו כל סרט תעודתי בטלוויזיה הישרא-לית ו"

כל נושא השואה הארמנית תופס בסרט פחות מחמש דקות בלבד, אולם לדברי דובר רשות השידור משה עמירב, לגיטימי שיהיו פניות מצד גורמים שונים, מישרד החוץ, הקונסוליה התורכית או כל אורח בארץ, ואם יודיעו לנו שיהיו פרעות באיזמיר בעקבות שידור הסרט - לא נשדר אותו."

פחות מחמש דקות תוך סרט של שעה, אבל מובן שהנושא חוזר וצף על פני השטח לאורך הסרט, כיוון שאי-אפשר לעשות סרט על הארמנים מבלי להביא את נושא השואה שלהם כחומר רקע להבנת מצבם דהיום.

אמנו רובינשטיין חש יחס דו-ערכי לגבי מה שקורה סביב הסרט. מצד אחד ברור שאני רוצה שהסרט יראה על-ידי הציבור ויופץ בחו"ל כמתוכנן, הוא אומר, "בייחוד עכשיו כשנה הפך עניין של עיקרון. מצד שני, אני מרגיש קצת לא נוח. כשאתה עושה סרט, אתה צריך לאהוב את הנושא. אני לא-כלייך אוהב את הארמנים. לא-כלייך מעריך את אורח חייהם. הסרט גם אינו מגלה חיבה יתרה לעדה הארמנית בירושלים, כך שמבחינה זו נזרקות האכזבים מכיוון מפתיע. בומן עשיית הסרט לא הרגשתי שאני עושה משהו חשוב."

"יש בסרט סצינה שבה מספר נגר זקן כיצד רצחו את אמו לעיניו. סצנה אחרת מראה את בני העדה עולים ב-24 באפריל, יום הויכוח שלהם, לביית-הקברות ומתפללים. אבל הסצינה הכי אקטואלית הנוגעת ללב, היא זו המראה שני ילדים המספרים סיפור מוזר ביותר, שלא רבים יודעים עליו: בתורכיה נותרו היום 15 אלף ארמנים, שגורלם למעשה להיטמע בין התורכים. מישפחות אלו רצות שלפחות אחד מבני המשפחה יגדל כארמני, יקבל חינוך ארמני ויחיה כארמני בעתיד. משום כך הם מבריחים ילד אחד מתוך המשפחה לישראל, אל העדה הארמנית בירושלים. מנכ"ל הרשות, יצחק ליבני, מדבר על אישור הסרט לשידור רק אחרי "שינויים דראסטיים". הגיעו הדברים לידי כך שיוצרי הסרט נשאלו מדוע, בעצם, צריך להגיד מי רצח את הארמנים. רצחו - וזהו. ליבני שלח בזמנו מחאה לסלוויזיה הגרמנית הצי-בורית על כך שהיא לא שידרה את סידרת השואה של אנ-בי-טי, והשאירה את העניין רק לתחנות פרטיות.

לתומכים בשידור הסרט ברור בהחלט, שאם יתגברו על ההתנגדות של חבר הוועדה-מנהל ההיסטרי, עורך-הדין אהרון פאפו, יהיה סיכוי שהסרט ישודר והביוזון שבא-שידורו יימנע.

הטלוויזיה, הבטיח וייצמן כי אם אמנם ייחתם הסכם השלום, הוא יהיה מוכן להפ-סיק את החרם שלו ולהתראיין.

חיקוי נורקאי

באחרונה הסתיימה בטוב תקרית בלתי-נעימה בין מנהל מחלקת התחשות חיים יבין לבין ח"כ ז'אק אמיר מהמערך. יבין היה קריין השבוע יומן אירועים, שבו שודרה כתבה על שני מצלפי הכנסת, פסח (פייס) גרופר וז'אק אמיר. אחרי שידור הכתבה אמר יבין מישפט מרד-קאי, כשהוא מחקה את אמיר. ליבין נודע שאמיר נעלב מכך, והוא מיהר לשגר לו מיכתב התנצלות.

בשבוע שעבר הגיע מיכתב התשובה של אמיר, שבו הודיע ליבין כי הוא רואה את התקרית כמתסוללת.

על הגל

רוגל זמנהל הרדיו

לחשימה הארוכה של המועמדים לתפ-קיד מנהל הרדיו, העומד להתפנות בקרוב עם פרישתו של חגי פינסקר, הצטרף עוד אחד: מי שהיה מנהל הטלוויזיה וכיום אחד היועצים שאינם עושים מאומה של מנכ"ל הרשות, נקדימון (נקדי"ו) רוגל. במתנגדותו של רוגל תומך מנכ"ל הרשות השידור, יצחק ליבני.

רק כשאי-אפשר להתעלם מהן ביגלל חשי-בותן.

וייצמן לא מתראיין

שר-הביטחון עזר וייצמן הודיע למנהל מחלקת החדשות, חיים יבין, כי הוא אינו מוכן להתראיין לסלוויזיה. ליבין, שניסה לשכנע את וייצמן להסיר את החרם מעל

מנחה בראל בלי רק"ח

באחרונה החליטו עובדי מחלקת החד-שות לשגר מיכתבים וזעמים למנכ"ל הר-שות יצחק ליבני ולמנהל הטלוויזיה ארנון צוקרמן, נגד הסנקציות של ת-טכנאים המהבלות בעבודת עובדי המחלקה, אם כי במיכתבים לא טופנים עובדי הר-חששות נגד הטכנאים אלא נגד הסיבה לשיבתה: סמנכ"ל הרשות שלמה עבא-די.

הסנקציות של הטכנאים גרמו לכך כי הפרופסור אפרים קליינמן מתאזיבר-סיטה העברית, שהזמן לתופיע במהדורת כמעט חצות, נאלץ לחזור על עקבותיו מבלי שרואיין. קליינמן אחר בחמש דקות, והטכנאי יאיר שרף הודיע לו שביגלל האיתור אין הטכנאים מסכימים שיראיינו אותו.

בישיבת מחלקת החדשות שנערכה לפני שבוע, החלעו יותר מתריסר מקרים שבהם גרמו הסנקציות של הטכנאים לביטול כתי-בות משידורים.

בלי רק"ח

בטלוויזיה הערבית קיימת הוראה חדשה: אין לראיין, לדוח או אפילו להזכיר אנשי רק"ח. ההוראה הזו ניתנה על-ידי מנהל הטלוויזיה, יוסף בראל.

אולם לא רק את אנשי רק"ח הישראליים מתרים ישראל, אלא גם את הקיצוניים מקרב ערביי הנדה. בראל הורה שלא להקרין את תמונותיהם של אנשי הגדה הקיצוניים ולא לתבא ראיונות עימם, אלא רק לדוח במתינות רבה על הודעותיהם, וגם זאת